

I ALLAHS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

Islam och kapitalism

Kapitalismen har inte sitt ursprung i den islamiska världen. Den uppkom först efter det att man uppfunnit maskinen, vilket händelsevis ägde rum i Europa.

Kapitalismen importerades till den islamiska världen vid en tid då denna var under europeisk dominans. Tillsammans med utvecklingsvågen spred den sig över den islamiska världen som led av fattigdom, okunnighet, sjukdomar och efterblivenhet. Detta fick somliga att tro att Islam bejakar kapitalismen med både dess goda och onda sidor.

De hävdar också att det inte finns några stadgar i den islamiska lagen eller regleringar sådana att de kunde komma i konflikt med kapitalism. De menar att eftersom Islam tillät individuellt ägarskap måste den också tillåta kapitalism.

Till svar på detta kan det räcka med att påpeka att kapitalism inte kan blomstra och växa utan ränta och monopol, vilka båda förbjöds av Islam omkring ettusen år innan kapitalism existerade.

Men låt oss tackla frågan i lite vidare perspektiv. Om uppfinnandet av maskinen hade ägt rum i den islamiska världen, hur skulle man genom islamiska lagar och föreskrifter ha organiserat arbete och produktion?

Det råder enighet bland ekonomerna – inklusive de som är motståndare till kapitalism, som Karl Marx – att kapitalismen till en början förde med sig stora framsteg och gjorde mänskligheten betydande tjänster. Produktionen ökade, kommunikationsmedlen förbättrades och naturresurserna kunde utnyttjas i större skala. Levnadsstandarden för de arbetande klasserna blev högre än när de var helt eller till största delen beroende av jordbruk.

Men denna vackra bild varade inte länge därför att kapitalismens naturliga utveckling, som de säger, leder till anhopning av förmögenheten i händerna på kapitalistiska ägare och till en motsvarande minskning av de arbetande klassernas egendom.

Detta gjorde det möjligt för de kapitalistiska ägarna att använda arbetarna – de verkliga producenterna i kommunisternas ögon – till att avsevärt trappa upp produktionen av olika varor medan arbetarnas löner var för låga för att ge dem en anständig levnadsstandard, därför att arbetsgivarna tog all profit och spenderade den på ett liv i lyx och korruption.

Dessutom gjorde arbetarnas knappa löner dem inte i stånd att konsumera allt som

producerades i de kapitalistiska länderna. Detta ledde till ansamling av överskottsprodukter. Som ett resultat av detta började de kapitalistiska länderna att söka efter nya marknader för sin överskottsproduktion, vilket i sin tur ledde till kolonialismens uppkomst med dess ständiga konflikter mellan olika nationer om marknader och råvaruresurser. Destruktiva krig blev det oundvikliga resultatet av allt detta.

Dessutom är kapitalistiska system alltid utsatta för periodiska kriser beroende på depression, vilken i sin tur orsakats av låga löner och liten världskonsumtion i kombination med ökande produktion.

En del av materialismens förespråkare hänvisar det kapitalistiska system alla problem till kapitalets egen natur i stället för till kapitalisternas lust till exploatering. Ett sådant naivt och underligt resonemang skulle betyda att människan, med alla sina känslor och tankar, inte är något annat än ett hjälplöst kryp i jämförelse med ekonomins makt.

Det är ingen tvekan om att islam skulle ha uppmuntrat de goda och progressiva bragder som kapitalismen gjorde under dess första tid. Islam skulle emellertid inte ha lämnat kapitalismen utan lagar som organiserade den och uteslöt varje form av exploatering som skulle kunna försiggå på grund av arbetsgivarens vilja eller själva kapitalets natur. Den islamiska princip som fastslogs i detta avseende ger arbetaren rätt att dela profiten med arbetsgivaren. Vissa Maliki - rättslärdar gick så långt som till att ge den anställde lika del i vinsten.

Arbetsgivaren tillhandahåller allt kapital och den anställde gör arbetet; dessa två insatser är jämbördiga och följaktligen har de rätt till lika stor del av profiten.

Ovannämnda principer illustrerar hur stor vikt Islam lägger vid etablerandet av rättvisa. Denna omsorg om rättvisan och dess genomdrivande infördes frivilligt av Islam. Den var inte tvingad därtill av ekonomisk kris eller klasskamp, vilket av förespråkare för vissa ekonomiska doktriner betraktas som den enda effektiva faktorn i utvecklingen av ekonomiska relationer.

I början bestod industrin av ett enkelt manuellt arbete som utfördes av ett litet antal hantverkare som arbetade i en enkel verkstad. Ovannämnda principer skulle ha fastställt relationerna mellan arbete och kapital på den likvärdiga basis som Europa aldrig haft.

Ekonomerna säger att kapitalismens utveckling från dess första gynnsamma fas till dess nuvarande sjukligt onda fas beledsagades av dess ökande beroende av statliga lån. Detta ledde till uppkomsten av banker som gjorde finansiella transaktioner och gav lån i utbyte mot viss andel. Sådana lån liksom de flesta banktransaktioner baseras på ränta, vilken är uttryckligen förbjuden i Islam.

Å andra sidan leder den hårda konkurrensen, vilken är en annan av kapitalismens kännetecken, till att små företag går i konkurs eller uppgår i större. Detta skapar monopol, vilket också förbjuds av Islam. Det bekräftas av en del uttalanden av Profeten. Han sade: "Den som monopoliserar är en orättfärdig." Eftersom Islam förbjöd ränta och monopol skulle det ha varit omöjligt för kapitalismen att under Islam utvecklas till sitt nuvarande onda stadium som innefattar exploatering, kolonialism och krig.

Vad skulle industrins öde ha blivit om den uppkommit under Islamiskt styre?

Islam skulle säkerligen inte ha begränsat industrin till mindre verkstäder vilkas profit delades av arbetsgivaren och arbetaren. Produktionen skulle i stället ha vuxit medan relationen mellan arbetsgivaren och arbetaren skulle ha utvecklats efter andra linjer än de som förhållandet arbetsgivarearbetare följde i Europa under arton- och nittonhundratalet.

Den skulle ha utvecklats i enlighet med Islams grundprinciper som till exempel ovannämnda, vilken delar profiten lika mellan arbetsgivaren och den anställde.

Genom detta tillvägagångssätt hade Islam undvikit ränta och monopol och hade förhindrat den orättvisa som arbetaren är föremål för under kapitalismen, där de är utnyttjade och får utstå fattigdom och förnedring.

Det skulle vara enfaldigt att påstå att Islam inte skulle ha kunnat upprätta en sådan rättvisa utan att först gå igenom svåra kriser, klasskonflikter och ekonomiska svårigheter som slutligen leder till upprättandet av rättvisa lagar. Det är bevisat bortom alla tvivel att Islam före alla andra nationer har tagit itu med frågor om slaveri, feodalism och tidig kapitalism. Islam handlade inte under något som helst yttre tvång när den gjorde detta.

Den handlade på eget initiativ, i enlighet med sin egen uppfattning om den oinskränkta jämlikhet och rättvisa som kommunistiska författare driver gäck med. I och med detta vederlägger Ryssland - som anammade Marx' doktrin - i praktiken Marx' teori angående utvecklingens faser vilka, som han säger, varje stat måste genomgå.

Vad beträffar kolonialism, krig och exploatering av människor, ska det påpekas att Islam är konsekvent emot allt detta liksom den är emot allt annat universellt ont som alstrats av kapitalismen.

Det tillhör inte Islams principer att kolonisera andra folk eller förklara krig mot andra nationer i exploateringssyfte. Det enda krig Islam tillåter är det som förs för att avvärja aggression eller det krig som förs för att sprida Allahs ord - när en fredlig spridning av Hans ord har

omöjliggjorts.

Kommunisterna och deras gelikar hävdar att kolonialismen är en oundviklig fas i mänsklighetens utveckling. De tillägger att kolonialism inte kunde ha undvikits genom någon doktrin eller moralisk princip, eftersom den i grunden är ett ekonomiskt fenomen resulterande ur produktionsöverskott i de industrialiserade länderna och behovet av utländska marknader för detta överskott.

Det är onödigt att påpeka att Islam inte erkänner sådant svammel om kolonialismens oundviklighet. Dessutom förklarar kommunisterna själva att Ryssland kommer att lösa sina överskottsproblem genom att reducera både arbetstiden och arbetarens roll i produktionen. Den lösning som kommunisterna gör anspråk på att ha kan också användas av andra samhällssystem.

Historien vittnar om att kolonialism är en gammal benägenhet hos människan. Den har inte sitt ursprung i kapitalismen även om kapitalismen med sina moderna förstörelsevapen gjorde den grymmare. I fråga om exploatering av de erövrade, var de romerska kolonialisterna mer hänsynslösa och monstruösa än sina moderna motsvarigheter.

Historien förser oss med de bästa bevisen på att Islam alltid varit det system som var ärligast i krig. Islams krig har alltid varit fria från både exploatering och undertryckande av andra folk. Om därför den industriella revolutionen hade ägt rum i islamiska länder, skulle Islam ha löst problemen med överskottsproduktion utan att tillgripa varken krig eller kolonialism.

Dessutom måste det påpekas att problemet med överproduktion är ett resultat av det kapitalistiska systemet i endast dess nuvarande form. Med andra ord, om kapitalismens grundläggande principer förändrades så skulle problemet i fråga inte existera.

I motsats till hur förhållandet är i Väst, får den styrande i en islamisk stat inte stå hjälplöst indifferent till problemen med förmögenhetsackumulation i händerna på ett fåtal människor, medan majoriteten plågas av fattigdom och förnedring. En sådan ansamling av förmögenhet motsäger Islams principer vilka uttryckligen säger att förmögenheten ska distribueras rättvist bland hela folket, så att den inte begränsas till de rika. En härskare i Islam har uppgiften att genomdriva Sharia (den islamiska lagen) med alla medel som står till hans förfogande och utan att utsätta någon för orättvisa eller harm.

I detta avseende har den styrande total och obegränsad makt inom de gränser som är satta genom Allahs lag – den lag som omöjliggör förmögenhetsackumulation. I detta avseende kan vi hänvisa till den arvslag som garanterar att den förmögenhet som varje generation lämnar

efter sig ska fördelas på rätt sätt. Hänvisning bör också göras till lagen om Az-Zakat, som säger att 21/2 % av kapital och vinst årligen ska läggas undan för de fattiga. Dessutom förbjuder Islam tydligt och klart anhopning av förmögenhet. Den förbjuder också ränta, vilken är den grundläggande faktorn i kapitalackumulation. Till yttermera visso är relationerna mellan medlemmarna i det islamiska samhället baserade på ömsesidigt ansvar i stället för på utnyttjande.

Det ska också tilläggas att den Helige Profeten (frid och Allahs välsignelser över honom) tillförsäkrade de statsanställda vissa rättigheter inklusive livets grundläggande behov: "Om en person som är anförtrodd arbete för oss (alltså staten) inte har någon hustru, ska han få en; om han inte har någonstans att bo, ska han få det; om han inte har någon tjänare, ska han få en; om han inte har något djur, ska han få ett."

Dessa garantier begränsades inte till de statsanställda. De är varje människas grundläggande nödvändigheter och de ska kunna ernås som gengäld för arbete i statens tjänst eller i något annat yrke eller sysselsättning som gynnar samhället.

Om staten tillförsäkrar sina tjänstemän deras nödvändiga livsuppehälle, måste den också garantera samma sak för varje arbetande individ i staten. Detta är uppenbart utifrån det faktum att staten är ansvarig för underhållet av dem som är oförmögna till arbete på grund av hög ålder, sjukdom eller minderårighet. Staten är också ansvarig att tillgodose de nödvändiga behoven hos de människor vars egna medel inte är tillräckliga.

Alla ovannämnda fakta understryker statens ansvar för att garantera att arbetarnas nödvändiga behov blir tillgodosedda. Det är av mindre betydelse genom vilka medel dessa behov uppfylls; vad som betyder något är den princip som garanterar att profit och förlust delas lika mellan nationens alla medborgare. Genom att tillgodose arbetarnas behov skyddar Islam den från exploatering, förutom att den tillförsäkrar alla en anständig levnadsnivå.

Islam skulle inte ha tillåtit kapitalismen att växa till den monstruösa form den för närvarande har i det "civiliserade" Väst. Den islamiska lagstiftningen - vare sig den är föreskriven av Sharia direkt eller nyligen antagits för att bemöta den nya utvecklingen (inom Sharias ramar) - skulle aldrig tillåta kapitalisterna att utnyttja de arbetande människorna och suga ut deras blod. Islam skulle ha förhindrat kapitalismens alla olyckor, såsom kolonisation, krig och förslavande av människor.

Islam är, som vanligt, inte nöjd med bara med stiftande av ekonomiska regleringar och lagar. Förutom lagen använder Islam också moraliska och andliga motiv, vilka hånas av kommunisterna därför att de sett att sådana värden inte har någon praktisk betydelse i

Europa. Men i Islam är inte moraliska och andliga värden separerade från praktiska överväganden. Islam har ett enastående sätt att kombinera och harmoniera både andens rening och samhällets organisation.

Individen lämnas aldrig att undra hur han ska förena idealen med praktiken. Islam formar sin lagstiftning på en moralisk bas så att de moraliska värderingarna alltid är i harmoni med lagstiftningen. På detta sätt kompletterar de två sidorna varandra utan risk för konflikt eller separation.

Islams moral förbjuder och tillbakavisar alla de former av lyx och lättsinnighet som blir det oundvikliga resultatet av ansamling av förmögenhet i händerna på ett fåtal personer.

Tillsammans med detta förbjuder Islam också orättvisa mot eller underbetalning av arbetare. Eftersom förmögenhetsackumulation är ett utslag av orättvisa mot de anställda, måste den ovillkorligen avvisas. Islam uppmanar människorna att spendera sina pengar på Allahs väg - väg om det skulle leda till att man gör av med all sin egendom. Det är därför att rika spenderar sina pengar på sig själva i stället för Allahs väg som majoriteten av folket lever i fattigdom och förnedring.

Den andliga upphöjelse som islam åstadkom för människan närmare Allah och får henne att avsäga sig alla världsliga nöjen och profiter för att i stället sträva efter att uppnå Allahs välbehag, i förväntan på att kanske få Hans belöning i nästa värld. Det är ingen tvekan om att en man som lever i fred med Allah och tror på den andra världen, på himmel och helvete, inte kommer att rusa omkring i en vansinnig jakt efter pengar att lägga på hög eller hemfalla åt orättvisa för att kunna förverkliga sitt egna själviska behov.

På detta sätt kommer den andliga och moraliska uppbyggelsen att bana väg för en ekonomisk lagstiftning som syftar till att tygla kapitalismens onda. Följaktligen, när en sådan lagstiftning väl är grundad kan man vara säker på att den blir åttlydd; inte på grund av rädsla för straff utan därför att människorna då kommer att handla i enlighet med sina egna diktat.

Avslutningsvis ska det göras klart att den monstruösa kapitalism som för närvarande råder i den islamiska världen inte har något med Islam att göra och att Islam därför inte göras ansvarig för detta onda.